

HORSKÁ ZÁITKY - TRAPAS

Stáda, 26. července 2023

Můj kamarád Milan, když přišel na rozdávání muškových vzhled, tak šel určitě dvakrát. Je to překvapivě chlap. Popisovat vzhled nebudu, nechám to na vašenských fantazii. A navíc přišel rozdávat sexuálního apetitu ve frontě, předběhl se do něžnosti, a potom je... Obě tyto vlastnosti, pokud jsou koncentrovány v těle jednoho muže, jsou neslučitelné s poctivým manželstvím, to jistě chápete, a když k tomu přidáme ještě velkou touhu po sklenici orosené teprve ne.

Ta první vzhledová, by se ještě dala zvládnout, ale ta druhá, ta snad jen silným bromem. Zkrotit tuto přirodní sílu v mužské je stejně, jako marný boj Sisyfa, valčíků na kopec, a pivní závislost tu už definitivně ne.

Ženy jej obletují a vynakládají mnoho snahy přetvořit jej k obrazu svému. Milan se nechal. Dokázal ale setrvat ve společnosti domácnosti s jednou ženou maximálně rok. Potom byl vyhoštěn. Bral to sportovně. Někdy na své bytě, jak je nazýval, vzpomínal: "Žil jsem s Zuzankou, Pepkou, tu v posteli jsem nikdy neprošel a ty polívky, jak ona vařila".

Horolezectví, přání a lyžařská turistika, byly Milanovo stávkou láskou. Vážně svěřil své sportovní nesmlouvavé zapojení. Dávám, je se těmi strachy již přímým pohledem z balkonu prvního patra, tahač na laně na padesát metrů vysokou skálu. Dávám, přímým ke skále co nejtišeji, celou cestu vzhůru na kámen. "Milánku, já se strážím bojím, já umím".

Milan na vrcholku skály s požitkem kouřil a popíjel z plechovky pivo. "Neumím, volal dolů, žkoukej kde jsou chyty a nelep nosínek a kozy na skálu, nebo si je odměni".

Většinou se adeptky horolezectví po této zkušenosti Milanovi velkým obloukem vyhýbaly.

Žena na jednu. Ta se rozhodla bojovat do posledního dechu a jen tak se nevzdát. Á-kejme já- Á-řka. V horolezeckém právu ušnila s nesmírným zapřením několik pokusů. Milan její horolezecký včivík sám dobrovolně vzdal. Á-řka na skále tak hlasitě na kámen, že se i ostatní horolezci, jdoucí okolo, za ni imlouvali.

Jak napadl první sněh, Milan zorganizoval zimní včivku na bříškách. Sešlo se nás celkem osm. Á-řka byla jediná žena. Dlouho se Milanovi bránila s poznámkou, že umí jen trochu bruslit. Milan já- ná-řka políbil do vlasů a s přímým odvětvím hlasem řekl: "To je to samé, máj drahý".

Žil jsem s ní, po čem, já jsem upadla, volala Á-řka snad již po desáté.

Žil bych tomu Milanovi nejraději rozkopal pr., že sem ty ženské tahají, včivky do té hospody dojedeme, a budou má-t zavěno", zaná-řka- kal pivní- manekůn Jakub ze špice na jejích včivkách.

â€žMilãjnu, poã•kej, jãj musã-m jã-t ã•ã-rat.â€œ Ozvala se ã Ājka na pãl Ājeptem s dalãjã-m pã™ãjnã-m. â€žCo ti v tom brãjnã-, tak se vyã•ã rej.â€œ Ozval se hlasitã Ā Milan, jiã¾ otrãjven nepã™metrã¾itã¾m zdvã-hãjnã-m a oprãjovãjnã-m jejã- prdelky.

â€žMilãjnu, ale tady to nejde, nenã- kde.â€œ Opravdu, v okruhu sto metrã- byl jen mã-rnã vlnã¾nã¾ terãon ale ã¾ãjdnã¾ strom ãi stromeã•ek, za kterã¾ by se mohla ã Ājka ukrã¾t.

â€žJãj musã-m, nebo se opravdu poã•urãjãœ, to jiã¾ jen prosebnã pã-pla. Milan nabral dech do plic, rozhodnut dãjt jã- opãt jednoduchou radu. Jiã™ã-, v naãjã- partã vnanã¾ Klokã, si vzal slovo. Takã tuãjil, ã¾e pã™mi tomto tempu pivo nebude: â€žã Ājko, my vãjichni se otoã•ã-me, dej si na ã•as a aã¾ bude po vãjem, dej nãjm vãdãt".

Jako na povel jsme se otoã•ili k ã Ājrcã zãjdy. Milan si zapãjil cigaretu, Klokã vloã¾il do ãost kousek ãokolãjdy, i ostatnã-m nabã-dl, a trpãlivã jsmã•ekali v tichã nãjdhernã zimnã- nãjladã, na jejã- povel k pokraã•ovãjnã- pochodu.

ã Ājka, kdyã¾ se opakovanã pã™esvãdãila, ã¾e nikdo z party neãjmã-ruje, se jeãjtã rozhlãdla na vãjechny svãtovã strany, zdali nenã- svãdka. Dospãla k nãjzoru, ã¾e vzdãjenost mezi sedmi muã¾i a mã-stem konãjnã- je nedostateãnãj. Velice pracnã se na lyã¾ã-ch otãjãela a poodeãjla nãkolik metrã- zpãt do mã-rnãho svahu po naãjã- stopã. Koneãnã spokojena, vrtãnã-m zadku poã•ala ve spãchu stahovat vãje, co je k tomuto ãkonu u ã¾eny nutnã a s ãlevou pã™idã™epla.

Ve stejnã¾ okamã¾ik, dle zãjkona naklonãnã roviny, poã•aly lyã¾e zvolna klouzat vzad...

Romantickã ticho proãalo hysterickã jeãenã-. Zdããjãni kã™ikem jsme se kvapem otoã•ili a byli svãdky ã¾ãasnã podã-vanã. Z mã-rnãho svahu k nãjm sjã-ã¾dãla pãknãj, svãtivã bã-lãj prdelka. ã Ājka, sedã-c na bobku, se snaã¾ila bez ãspãchu v kyprãm snãhu lemujã-cã-m jejã- lyã¾ãã™skou stopu, pãjdlovat rukama, ve snaze zpãtnã jã-zdã do neznãjma zabrãjnit.

Jeãenã- se neslo okolã-m a my s pusou dokoã™ãjnã beze slov jen koukali. Lyã¾e se nãjhle zapã-chly patkami do snãhu a ã Ājka postrãena setrvaãnostã-, padla na zãjda a udãlala ve snãhu andã-lã-ãka. Leã¾ela odevzdanã, jiã¾ nekã™iãela. Vãjichni, zvãdavã- co dãjil, jsme se otoã•ili na Milana. Ten odhodil cigaretu, pod ãernã¾m knã-rem mu zasvãtily zuby a nadãjenã povã-dãj: â€žChlapi, pojte se vãjichni se ã Ājrkou vyfotit, to nesmã- bã¾t zapomenuto!â€œ

Spoleãnou fotku jsme nepoã™ã-dili, protoã¾e ã Ājka byla zãjsadnã proti.

Druhã¾ den mã Ā Milan navãjtã-vil s kufrem v ruce a s prosbou, zdali by nemohl pãjrnã dnã- pã™espat.

Pepa Kouba